

HARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom
híveinek lapja

IX. évfolyam, 2. szám, 2010. Húsvét

ÚJ ÉLET KEZDETE KRISZTUSBAN



Az emberiség megváltásának művét Krisztus a húsvétkor történelem által vitte végbe, amikor halálunkat halálával megtörte, és az Életet föltámadásával újjászerezte. Ezért az Úr szenvedésének és feltámadásának szent három napja – Nagycsütörtök, Nagypéntek, Nagyszombat – az egész liturgikus év tetőpontjaként emelkedik minden más ünnep fölé.

Miért a Húsvét a keresztények legnagyobb ünnepe, tehetjük fel a kérdést?

Érthetetlen sok ember számára, nem fér az elképzeléseibe, hogy az a valaki, aki magára vállalja a világ bűneit, az maga az Isten. Minden nap bűneinkkel, embertelenségeinkkel kiáltjuk bele a világba: „Szállj le a keresztről”, és nem vesszük észre, sokan nem is akarják tudni, hogy értünk történik a húsvéti KERESZTREFESZÍTÉS.

És megmarad az emberiség legnagyobb lidércnyomása, a halál elkerülhetetlensége. Tudottan, vagy tudatlanul, de állandóan emészti az embert, kioltja derűlátását, depresszióba taszítja.

Mindez olyan vakságot idéz elő, ami lelkileg tönkreteszi az Életet.

A keresztény húsvét kivonulást kínál a lelki rabságból, azt akarja tanítani számunkra, hogy a Húsvét misztériuma és minden találkozás Krisztussal ÚJ ÉLET KEZDETE LEHET.

Ezt írja gyönyörű írásában, Willibald Kammermayer:

Húsvét az új élet ünnepe. Krisztus feltámadt és feltámadásában ott van a mi életünk is. Lehet az élet ezentúl szenvedés, olajfákhegyi elhagyatottság, nagypénteki tragédia, kín, vagy halál, ezentúl már mindig benne lesz a feltámadás csírája is. Benne lesz fénylő magja annak a kiolthatatlan tűznek, amit a feltámadt Krisztus gyújtott az idő és örökkévalóság számára.

Szeretettel kívánok minden kedves krisztushívő testvéremnek áldott húsvéti ünnepeket!

Salamon László esperes-plébános

Templomunk búcsúja

Március 21-én tartottuk templomunk védőszentjének, Szent Józsefnek az ünnepét. A szentmisét P. Hesz Vince Dénes OFM, a Szeged - Alsóvárosi templom segédlelkésze mutatta be, akinek a szentbeszédéből idézünk részleteket.



Ha eljön az ember fia, talál-e majd hitet a Földön? Szent József életével kapcsolatban több dolgot is ki lehetne emelni. Amit a mai alkalommal szeretnék, az két olyan szó, fogalom, amely nagyon szorosan összekapcsolódik. A szentmise könyörgésében Szent Józsefet hűségesnek neveztük. Tudjuk jól, a karácsonyi történetből is, hogy az ő életében a hit, az Isten szavának hitelt adni, mennyire fontos volt. *Hit és hűség.* Ez a két szó, illetve amit jelent, szorosan összekapcsolódott Szent Józsefnek az életével. A hit a türelemre épít, melynek a hűség az alapja. A mi életünkben is szükség van arra, hogy a hit és a hűség egybekapcsolódjon. A hitről annak idején úgy tanultuk hittanból, hogy a három isteni erény közül az egyik. Ha a hűségre épülő hitünk nem erősödik meg bennünk, életünkben nem születik meg az Isten országa, az örök élet. Ha elmarad a hűség, ha nem napról-napra, nem következetesen, ragaszkodva tesszük az életünket, akkor a hit is eltűnik, elpárolog. Az idősebb generációnak jelentős része panaszkodik arról, hogy a fiatalok elfordultak a vallástól, elfordultak a templomtól. Valami történt. Megkopott az a hűség, amely napról-napra világosan, egyértelműen megtette volna mindazt, ami a szívükből fakad. Szégyellni való volt, időnként hátránynak tűnt, nem úgy fizettek érte. Vajon Szent József életében mennyire volt ez szempont? Mennyire vette figyelembe a környezete szokásait, a társadalmi helyzetet, amiben élt. Megszülethetett-e volna Jézus Krisztus, ha József azt veszi figyelembe, ami az adott kor szokása? Szent József a példa, és amikor ebbe a templomba betérünk, s órá gondolunk, jusson mindig eszünkbe, hogy napról-napra, következetesen, hűségesen meg kell tennünk a dolgainkat ahhoz, hogy a hit megerősödjék bennünk, s ezáltal mindennapi gyakorlatunk lesz, hogy a gonoszat le tudjuk győzni, el tudjuk némitani.

A családnak jövője van

Március 23-án a Nagyboldogasszony Plébánia nagytermében „A család az emberi és vallási értékekre nevel” címmel tartott előadást Bíró László tábori püspök, egyben a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Családügyi Bizottság vezetője, aki előadása után válaszolt lapunk kérdéseire.

Püspök Úr! Hogyan látja a család helyzetét?

A család számunkra nem idea, hanem realitás. Sok-sok jó család van szerte az országban. Nem lehet kiölni az ember szívéből az édesanyai és az édesapai hivatást, nem lehet kiölni azt a vágyat, hogy férj és feleség lehessen az ember. A családnak tehát jövője van. Valaki így fogalmazott, hogy a család világörökség. A családot ünneplés illeti, a családról tanúskodni kell, a család az, amely egyedül képes gyógyítani az individualizmusnak a sebeit. Amilyen mértékben engedjük a család erodálódását a társadalomban, olyan mérvűen növekszik az agresszió a családban. Az ember nem izolált lény, a szingli életmód nem a jövőt hordozza. Az ember társas lény, ezért rászorul a másokra, az ember koldus a másik ember nélkül.

Mint fogalmazott, a családnak jövője van, ennek ellenére sokan támadják ma a családot.

Amikor a legkülönbözőbb módon sokan támadják a családot, akkor újra meg újra Jézusra figyelve föl kell tennünk a kérdést, kezdetben hogy is volt, a Teremtő kezdetben mit is akart? Tehát a dolgokat mindig az eredeti rendeltetése szerint ítéljük meg. Társadalmunk elég gyakran a családdal kapcsolatosan egy konkrét helyzet leszűkítő látásában kérdez. A média sem támogatója sok esetben a családnak. Valaki így fogalmazott, valamikor azok szóltak a médiában, akiknek mondanivalójuk volt, ma igen gyakran azok, akiknek eladni valójuk van.

Hazánkban évek óta csökken a születések száma, nem divat ma a gyermekvállalás.

Az élet is polarizált értéként jelenik meg a társadalomban. Szépeket mondunk róla, és mindent megteszünk, hogy pusztítsuk. Az eutanázia és az abortusz ikertestvérek. Ijesztő számok vannak. Európában 2050-re várhatóan a 65 éven felülieknek a száma 132 millió lesz, a 15 éven aluliak száma pedig 60 millió. Minden fiatalnak az elkövetkezőkben már négy öreget kell eltartania, jelen korban nagyjából még kettőt. A tisztaságra neveléshez joga van az ifjúságnak, a tisztaságra nevelés az nem a szexualitásnak a visszautasítása, hanem a testiségnek a harmonizálása, a szeretet alá való rendelése a szexualitásnak. A szexualitás a személyhez tartozik, magatartásformával nem megváltoztatható. A család ad legtöbbet a társadalomnak, a humán tőkének jelentős hányadát ajándékozza a társadalomnak. Ezért a család joggal elvárja, hogy értékeljék, megbecsülése legyen a családnak. Sajnos élet- és családellenes lobbikkal állunk szemben, felelősségünk, hogy mi is lobbizzunk

az élet és a család védelmében. Két irány mutatkozik feladatul: egyrészt nem vitatkozni, élni az önátadó szeretetet, másrészt pedig nem elég, ha az otthon négy fala között jól vagyunk, egymással összefogva, család-csoportokat alkotva kell küzdeni közösen az élet és a család-barát társadalomért.

Közeledik húsvét, milyen üzenete van az ünnepnek a családban élők számára?

Húsvétkor az támadt fel, aki szeretetből értünk adta önmagát. A szeretetben szétajándékozott élet örömnépe a húsvét. Aki szeretetben szétajándékozta önmagát, az jövőt épít, jövője van. Az Úrjézus egyazon gesztussal ajándékozta magát értünk, és a Mennyei Atyának. A családban élő ember ugyanazzal a gesztussal ajándékozhatja magát házastársának, gyermekeinek, szüleinek, mint az Istennek. Az Isten felénk áradó szeretetére a legmegfelelőbb válasz: szeretni embertársainkat.

Fekete Imre



Imádság és gyónás

Megsárgult papírok között keresgélve egy fontos dokumentum mellett, kézzel írott szöveg töredékére bukkantam. Az élet során bármikor, de Húsvét előtt különösen aktuálisnak tűnt. Valaki azt mondta nincsenek véletlenek. Talán éppen azért találhattam, hogy a régen leírt sorokon elgondolkodva tovább adhassam, megoszthassam másokkal is? Ezen tűnődtem, de az ujjaim már futottak a billentyűkön, úgy mintha azokat nem is én irányítottam volna.

A szövegben ez állt: a léleknek nyugalmat adjunk, sajátos hangulatot az ima megkezdése előtt, mert az imádság tulajdonképpen beszélgetés Istennel, amely során közvetítő nélkül közelítünk Hozzá.

Sokszor halljuk: képtelen vagyok elcsendesülni, ráhangolódni az imára. Szétszórt vagyok, elvesztem a gondokban. Vajon miért vagyunk gondterheltek, vagy miért ennyire? Légy szabad, és kérd a könnyek adományát, hogy a bánat feloldja szíved keménységét! - olvastam nehézkesen, mert a papíron a sok hajtogatástól helyenként elmosódtak a betűk. Eddig érve egy lelkiatya intelme jutott eszembe: sírjál, a könnyek megtisztítják a szemed és a szíved! Tovább betűztem: Vallj meg elkövetett bűneid és esdekely bocsánatáért, igyekezz türelmes lenni, imádkozz eltávolítva magadtól minden földi gondot! Sok minden megzavarhatja az imádságot, még az emlékek is, ezért igyekezz, hogy imádság közben a lelked süketé és némává váljon! Kezdj imádkozni!

Kintről behallatszik az utca zaja, bent még pulzál a ház moraja. A lelkünk nehezen nyugszik le, élesen él bennünk az elmúlt időszak, vagy éppen az adott nap minden eseménye, bánata, sikertelensége, csalódása (másokban és önmagukban), sokkal ritkábban - öröme. Vajon jól látjuk? Igazságosak vagyunk, vagy a vélt és valós sérelmek rabjai?

Húsvét közeledik és értelemszerűen a gyónás ideje, mintha a jegyzet megírója látta volna a pillanatot és követte volna a mozdulatot, a megsárgult papír

másik oldalán találtam a következő üzenetet: imádkozz, gondolkodj, gyónjál, adj hálát! Valóban át kell gondolnunk, néha talán át is rendeznünk az életünket - adtam teret a vitathatatlan igazságnak. Őszintén bánd meg bűneid, a gyónás ne váljon üres sablonok martalékává! Egészen biztosan mindnyájunkban felmerül a gondolat: a gyónásnak teljesnek kell lennie, nem hadarásnak és feloldozásnak. A gyónás kitárja előttünk a szabadulás ablakát. Megkönnyebbülünk, mássá leszünk. Határozd el, hogy a jó mellett döntesz és minden erőddel azon leszel, hogy elkerüld a bűnt! A döntés a mienk és mindentől szabad. Dupla lehetőség. A jót választjuk, ha képesek vagyunk meglátni azt, és van hozzá erőnk. Mondj el a szentgyónásban mindazt, amit elkövettél, amit elmulasztottál, amit helytelenül gondoltál, amit Isten szeretete és segítsége által megváltoztatnál!

Nehéz kimondani a téves tettek és gondolatok sorozatát, sokkal nehezebb, mint elkövetni, de talán a legkönnyebb, ha már beláttuk - megbánni.

Végezd el az elégtételt, tedd jóvá a kárt! Ne feledd: adj hálát az Atya jóságáért! – áll a papírlapon az intelm. A szöveg ennél a résznél megszakadt. A végéhez érhettem? Lehetett rajta még valamilyen üzenet, vagy intelm, vagy talán ennyi is elég? Esetleg újra és újra eszünkbe kell juttatni: adj hálát! Rengeteg az ajándék! Fedezd fel, lásd meg! Teréz anya gondolata jutott eszembe: élet az élet, éljed!

Nem az üres hitnélküli életre gondolt. Áldott húsvétot!

Szilágyi Edit - Óbecse



Székel asztali áldás

Ki asztalt terített az égi madárnak,
Teríts asztalt, teríts, szegénynek, árvának!
Nyisd meg Atyánk, nyisd meg jóságos kezedet,
Adj a koldusnak is táplálóló kenyert!
Ételben, italban bőven legyen részünk,
Gondviselő Atyánk, könyörögve kérünk!

Gondviselő Atyánk asztalunktól kelve,
Szívükből hálát adunk, kezünk összetéve.
Áldd meg a házat, s a háznak gazdáját,
Fordítsd vissza neki a vendéglátását!
Szánd meg a szegényt, a szenvedőt, az árvát,
A benned bízónak viseld mindég gondját!

Ismeretlen szerző



Gyűjtés a Szentföld javára

Évente egy alkalommal, húsvét közeledtével a katolikus templomokban gyűjtést rendeznek a szentföldi zarándokhelyek fenntartására, amelyek többségét a ferences rend őrzi és gondozza immár sok évszázada. Assisi Szent Ferenc különös szeretettel viseltetett Jézus szülőföldje iránt, ahová el is zarándokolt. Plébániánkon március 21-én közel 20.000 forintot adakoztunk erre a célra, melyet megküldtünk egyházmegyénk püspöki hivatalának.

Böjte Csaba: „Hiszek a szeretet végső győzelmében!”

Templomunk életében a tavasz első napja eseményekben és lelkiekben gazdagon telt. A délelőtti búcsúi szentmisét délután Böjte Csaba ferences rendi szerzetes atya előadása követte, melyet a vele érkező gyermekek és zenekar műsora színesített.



A zsúfolásig telt templomban a csongrádi gyerekek énekes köszöntője után a szalontai gyerekek mutatták be zenés, verses műsorukat. Különösen nagy sikert arattak az Aranymiatyánk című moldvai énekkel, mely a Jézussal történt nagyheti és húsvéti eseményeket eleveníti fel. Ezt követően Csaba testvér derűs hangulatú, közvetlen, barátságos szavait hallgathattuk meg. Az általa létrehozott gyermekmentő szervezetről, annak céljairól, a gyerekekről, a házaikról és a működésükről beszélt nagy-nagy szeretettel. Szólt még templomunk védőszentjéről Szent Józsefről, akitől rengeteget tanulhat a mai kor embere. Józsefnek több döntést is kellett hoznia, és ő mindent hátra hagyva az életet, a családját és a kis Jézust választotta. A mi életünkben sem a pillanatnyi hangulatunk, ösztönünk, vágyunk, számításunk, vagy anyagiak határozzák meg a döntéseinket, hanem az Isten szeretete, jósága, megvilágosító kegyelme vezessen. Mindig az élet, az Isten és a család mellett döntsünk.

Ezen a délutánon a csíkszeredai Role együttes is zenélt, akik régi, katolikus templomi énekeket adtak elő mai hangszerelésben. Nagy Tivadar zenekarvezető szerkesztőségünknek elmondta, hogy az egyébként progresszív rock zenét is játszó együttes számára felemelő érzés a Csaba testvérrel való együttműködés.

A műsor után a szereplő gyermekközösségről kérdeztük Pál Mária intézményvezetőt. Elmondta, hogy a Szent Ferenc Alapítvány Nagyszalontai Gyermekvédelmi Központjából érkeztek a 22 gyermekkel, akik nagyböjti énekekkel és versekkel készültek. Hálából azért a nagyon sok szeretetért és törődésért, amit a jó emberektől, a támogatóktól kapnak. Amikor Csaba testvér kéri, akkor nagy-nagy örömmel és szeretettel kísérik el. Ez egyfajta nevelés is, a gyerekeknek egy motiváció, és a kirándulás maga a gyerekek öröme.

Túriné Nádudvari Mária

Feltámadt Krisztus e napon, alleluja, hála legyen az Istennek!

Krisztus feltámadását ünnepeljük. Elérkezett a böjti idő vége, bűnbánatunk és készületünk betetőződött Krisztus kereszthalálának megünneplésével. A tanítványok nagypéntek délutánján értetlenül álltak a kereszttel: Tényleg csak ennyi? Igen, hiszen így kellett lennie. Krisztus engedelmes lett értünk mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig. Vérével pecsételte meg tanítását. Meghalt a Mester, s a földre csend borult. Látszólag hiába a követés, a belé vetett hit, a sok lemondás, mert meghalt és elhagyott minket.

A világ zaja, mely eddig tombolt, most elhalkult. Mint a szimfóniában, mikor nagy fordulatra készül a zeneszerző, pillanatnyi csend, és aztán harsognak a fanfárok, a dobok peregnek, minden-minden ünnepel. Húsvét vasárnapján is az örömhír harsogott a világba, ezt adták hírül az angyalok, ezzel a hírral futottak az asszonyok, az apostolok, s azóta ez indít mindannyiunkat arra, hogy vegyük tudomásul, ünnepeljük, mondjuk el: „Ne féljete! Tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Ő nincs itt, mert feltámadt, amint megígérte.” Látszólag hiábavaló volt a kereszthalál, mert emberi szemmel nézve kudarcra végződött. De Isten így dicsőítette meg azt, aki engedelmeskedett neki. Húsvétkor a saját megváltásunkat is ünnepeljük. Hiszen: „Ez az a nap, amelyet az Úr adott, hogy ujjongjunk és örvendezzünk.” Feltámadásával számunkra is megszerezte az örök életet. Hogy majd egykor minket is megdicsőítsen az Atya, azokat, akik engedelmeskedtek neki. Így már látjuk értelmét az ő követésének, a megpróbáltatásoknak, és a szenvedéseknek, annak, hogy időnként úgy érezzük, még ő is elhagyott, mert tudjuk, hogy ezeknek van üzenete, van jutalma, majd ott, odaát, az örök boldogságban. Hiszen akkor válik teljessé Istenbe vetett hitünk, amikor színről-színre láthatjuk, vele élhetünk egy örökkévalóságon át. Amikor húsvét ünnepét üljük, gondoljunk Krisztus nagy ajándékára, köszönjük meg, legyünk hálásak érte, s kérjük, hogy ebben egykor majd mindnyájunkat részesítsen.

„Mi más lehetne nagyszerűbb?

Bűnt megbocsát az irgalom,
félelmet űz a szeretet,
s új életet hoz a halál.

Maradj örökre, Jézusunk,
fényes húsvéti örömről,
s kiket kegyelmed újraszült,
oszd meg dicsőséged velünk.”

Himnusz a húsvéti zsolozsmából, részlet

Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott, szent húsvéti ünnepeket!

Szivák Györgyné

A nagyhét ünnepei és a húsvét

Nagyhét: a negyven napos böjt utolsó hete, virágvasárnaptól nagyszombatig tart. Legfontosabb napjai a „három szent nap”: nagycsütörtök, nagypéntek és nagyszombat.

A nagyhét napjai Jézus jeruzsálemi eseményeihez kapcsolódnak.

Virágvasárnap: a húsvét előtti vasárnap neve a keresztény ünnepkörben. Ezen a napon veszi kezdetét a nagyhét, a húsvétra, a feltámadás ünnepére való felkészülés hete. Virágvasárnap ünnepi az egyház Jézusnak számárháton való diadalmas jeruzsálemi bevonulását. Az emberek ünnepelték, közülük sokan a ruhájukat terítették az útra, mások ágakat törtek a fákról és eléje szórták. Ennek nyomán került az ünnep szertartásai közé a barkás körmenet, a barkaszentelés.

Nagycsütörtök: az utolsó vacsora napja, amikor Jézus a Getsemáné-kertben búcsút vett tanítványaitól és felkészült az áldozatra. Szeretete jeléül megmosta tanítványai lábát. A nagyhét ünnepeinek sorában a nagycsütörtök a gyász napja, ezért csütörtök estétől szombat estéig nincs harangozás.

Nagypéntek: Jézus kereszthalálának és sírba tételének emléknapja, a legszigorúbb böjt ideje. Ezen a napon a gyertyák és virágok nélküli templomokban nem tartanak misét, mert úgy vélik, hogy maga Jézus, az örök főpap mutatja be az áldozatot. Mise helyett igeliturgia van, áldoztatással. Nagypénteken a templomban, vagy a kálvárián keresztúti ájtatosságon vesznek részt a hívek.

Nagyszombat: a húsvétot megelőző nap, Krisztus sírban pihenésének emléknapja már a feltámadás jegyében zajlik. A nagyszombat egyházi szertartásai a tűzszentelés, a Krisztus feltámadását jelképező húsvéti gyertya meggyújtása, a keresztvíz-szentelés és a vigília (esti) mise. Estefelé tartják a feltámadási körmenet, ezzel hirdelve a világnak, hogy feltámadott Krisztus. Ekkor ér véget a negyven napos böjti időszak.

Húsvét: Jézus Krisztus feltámadásának a napja, a kereszténység egyik legnagyobb ünnepe. A Biblia szerint Jézus – pénteki keresztre feszítése után – a harmadik napon, vasárnap feltámadt. Ő minden ember bűne miatt szenvedett és halt meg, feltámadásában pedig győzelmet aratott a halál felett, minden ember javára és örök időkre.

Egy megdöbbenő történet /Részlet/

Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

- Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyémei!

- Mit fogsz csinálni velük? - kérdezte Jézus.

- Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak, és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogy részegeskedjenek és kábítózzanak; arra, hogy fegyvereket és bombákat találjanak fel és öljenek egymást. Nagyon fogom élvezni - mondta a Sátán.

- Mit csinálsz majd velük akkor, ha elegend lesz a játékból?

- Megölöm őket! - felelte a Sátán.

- Mennyit kérsz értük? - érdeklődött tovább Jézus.

- Nem kellene neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnék, megátkoznak és megölnék. Nem kellene ők neked!

- Mennyit kérsz? - kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson és megvető gúnnyal mondta:

- A véredet, az összes könnyedet és az egész életedet!

Jézus így szólt:

- Megegyeztünk! - aztán kifizette az árat.

Lelóczky Gyula ciszterci szerzetes



Gyümölcsoltó Boldogasszony, március 25.

A megtestesülés, Isten Fiának Mária szüzi méhében történt fogantatásának ünnepe. Kilenc hónappal Jézus születése előtti nap, melyen Gábor főangyal megvitte Názáretbe Máriának a megtestesülés örömhírét. 692-ben említik először, amikor a trullai zsinat helyesnek ítélte nagyböjtben történő ünneplését. Az ünnepet az az üdvtörténeti elgondolás készítette elő, hogy a világ teremtése, Krisztus fogantatása és kereszthalála ugyanazon a napon, a kereszthalál napján, március 25-én történt. Az ünnep ihlette az Üdvözlégy és az Úrangyala imádságokat. A magyar vallásos néphagyományban az oltás, szemzés napja. Magyar Katolikus Lexikon alapján

Dicsőségesen feltámadt Isteni Megváltónk húsvéti kegyelmeinek bőségét, örömet és békéjét kívánjuk az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek nevében: Kuchta M. Margit n. tartományfőnöknő.

Szertartások rendje a ferences templomban

Folytatva sorozatunkat, ez alkalommal a nagyhét és a húsvét szertartásainak korabeli rendjét ismerhetjük meg az 1949-ben írott, „Szokásos szertartások a csongrádi ferences (Szent József) templomban” címet viselő füzetből.

Virágvasárnap: ½ 11 órakor barkaszentelés, körmenet, mint Gyertyaszentelőkor. Nagymise alatt a Passió éneklés.

Nagyszerda: Délután litánia idején Jeremiás siralmi a nép nyelvén. Jeremiás siralmait nálunk ősi népies formában éneklük a kóruson a kántor és énekesei. A szentélyben meggyújtják a nagy gyertyákat az oltárnál és a lamentációhoz készült gyertyatartó állványon lévő gyertyákat. A pap lila pluvaléban ministránsokkal az oltárnál térde hajt és elmegy az előre készített seamumot helyettesítő székekhez. Leül. És így marad a siralmak végéig. Az énekesek három siralmat énekelnek, három szenvedésről szóló éneket felváltva. Közben a sekrestyés fokozatosan eloltja a lamentáció gyertyáit. Az utolsó magyar ének végén a pap „Miserere”-be kezd, amelyet énekel vagy recitál, a kórusal (megbeszélés szerint). Ez alatt a nagy oltár gyertyáit oltogatja a sekrestyés. Ahogy az utolsó oltárgyertyát is eloltotta a sekrestyés, veszi a lamentációs sorozaton levő középső égve hagyott gyertyát, az oltár háta mögé megy vele, és a pap elmenetele után visszahozza a helyére.

Nagycsütörtök: Reggel 6 órától gyóntatás. Minden fél órában áldoztatás. 9 órakor ünnepélyes nagymise (Asszisztencia). Oltár fosztás. Az oltáriszentséget a fájdmashoz viszik. D.u. Jeremiás siralmi. Utána Szentségimádási óra az örök imádás könyvből. Lehetőleg vagy elmélkedés olvasás, vagy néhány perces buzdítás is legyen. A Szentsír a Mária oltárnál van felállítva, felszerelés a raktárban.

Nagypéntek: D.e. 9 órakor Asszisztenciával szertartás az előírt módon. Passió. Keresztadorálás (Ehhez a Provinciálátban levő nagy keresztet szokták használni.) A kereszt alá az esküvőknél a térdeplő leterítésére használatos terítő alkalmazható. A végén az Oltáriszentség átvitele a Szentsírhoz a templom közepén haladva, végig és úgy kanyarodik fel a Szentsírhoz. A Szentsírnál az egyesületek tagjai adorálnak felváltva, sorrendjük ki van függesztve a hirdető táblán. Utána Szent Beszéd a szószékről.

D.u. 3 órakor a gyermekek hódolata a Szentsír előtt. Utána a keresztet megcsókolják.

Este Jeremiás siralmi előtt egy órával imaóra a hívekkel az örök imádás könyvből. Azután Jeremiás siralmi. Utána Keresztút és Szentség elvitele a Szentsírről.

Nagyszombat: Reggel 6 órától gyóntatás. 7 órakor tűzszentelés a templom előtt, vagy rossz idő esetén a szélfogó ajtóban. A szükséges dolgokat a sekrestyés készíti ki, és egy atya nézzen utána, hogy fennakadás ne legyen.

A tűzszentelés után az előírt szertartások elvégzése Asszisztenciával. A Prófeciákat az Asszisztensek felváltva olvassák a „Legilén” elhelyezett könyvből. A keresztkút szenteléshez szent olajok és a kezet tisztító szerek (citrom, só, kenyérbél) készen legyenek. A pap az oltár előtt való leborulása alatt a Mindenszentek litániáját, vagy a két Asszisztens felváltva énekelje, vagy pedig egy másik Páter a kántorral.

Ünnepélyes 3 papos nagymise teljes fénnel és pompával. Minden csengő szóljon! Áldozáshoz a cibóriumot egy atya hozza fel a fájdmastól a főoltárhoz.

D.u. 6 órakor feltámadási szertartás. Körmenet: a Fekete János, Széchenyi és Szent Imre utcákon. A körmenethez a Baldachint és a zászlókat készítsék ki, és előre gondoskodjanak, hogy kik fogják vinni azokat. Hasonlóképpen rendezőkről is gondoskodjunk.

Rendje körmeneteiknek a következő: Keresztvivő két lobogóval, Iskolás gyerekek, Ferences leánykör, Kongregáció lobogójával, Férfiak, Oltáregylet lobogójával, lámpásaikkal, III. Rend lobogójával, lámpásaikkal, Apácák, Ministránsok, Asszisztencia, Oltáriszentség, Utána esetleg hivatalos személyek, Asszonyok és nők a Rózsafüzér zászlóval.

Húsvét vasárnap: Ünnepi rend. Szentséges nagymise Asszisztenciával, előtte beszéd a szószékről. Mise után pápai áldás a III. Rendieknek.

Húsvét hétfő: A nagymise templomunk díszítőiért és takarítóiért van. *Túriné Nádudvari Mária*



Hová menekülj

Szép középkori szokás volt az, hogy ha egy üldözött a templomba menekült és a templomon kívül hagyta fegyvereit, az üldözők többé nem bántották. A templom védelmet nyújtott minden üldözöttnek. Ez a szép szokás, sajnos, már a múlté – de a templom még ma is és mindenkor szeretettel várja, hívja és vigasztalja azokat, akik oda menekülnek. Ha az élet, a mindennapok gondjai, fájdalmai, keserőségek és kellemetlenségek üldöznek, és már-már úgy érzed, nem bírod tovább, menj a templomba védelemért. Üldözőid megtorpannak a templom ajtaja előtt és elhagynak, ha mielőtt a templomba lépsz, kívül hagyod gyilkos fegyvereidet: a gyűlöletet, a gőgöt és a bosszút.

Árkossy Lehel gyűjtése

Nagyböjti lelkigyakorlat

Az idén a nagyböjti lelkigyakorlatos esték rendhagyó módon kerültek megtartásra. Március 11-én és 12-én a nagytemplomban, 13-án pedig templomunkban tartotta Ft. Gordos Ferdinánd orosházi esperes, magyarbányai plébános. A szombati lelkigyakorlat után megkértük az atyát, hogy szóljon pár szót magáról, és foglalja össze az elmúlt három nap főbb gondolatait.

1994-ben Gyulay Endre püspök úr szentelt pappá a Szegedi Fogadalmi templomban. Azóta számos káplános hely után először Medgyesegyházán voltam plébános, majd Makón, jelenleg pedig Magyarbányai plébánosként teljesítek szolgálatot.



Örömmel és nagyon szívesen megyek mindenhol, ahova meghívnak, ahol várnak. Csongrádon a Piroskavárosban még nem jártam, a nagytemplomban voltam már Veréb László atya idejében. Azt mondom el, amit gondolok, hiszek, és amit jónak látok. Általában nem a hívek elvárása és igénye szerint beszélek valamiről, hanem amit inkább úgy gondolok, hogy számomra fontos. Önző módon magamból indulok ki, bízva abban, hogy talán másoknak is ez fontos, talán másoknak is segítség lehet a mindennapok során. Hogy aztán a hívek ezt hogyan veszik, hogy mi történik a lelkükben, azt nem tudom. Én azért bízok annyira a Jóistenben, hogy dolgozik, az aszott földet is közbe-közbe szántogatja, vagy hagy annyi rést, hogy ott egy kis mag behullhat, és gondoskodik róla, nehogy kiszáradjon, vagy a madarak fölcsipegezzék. Én hiszek abban, hogy minden értékes, jó szóval építeni, minden rossz szóval ölni lehet, hiszek a szónak az erejében, értékében.

A lelkigyakorlat első napján a szenvedésről próbáltam beszélni, második nap az élő Istenről, a harmadik nap a böjtről. Hogy a három napot hogyan lehetne összefoglalni?

Talán a nagyböjti idő, hiszen abban vagyunk. A nagyböjtnél az a lényege, hogy egy kicsit megálljon az ember, és elgondolkodjon arról, hogy bevárja magát. Be kell várni magunkat. Attól vagyunk feszültek, hogy előrébb van a testünk, mint a lelkünk. Abból vannak a bajok, egy házasságban is esetleg abból lehetnek, hogy hazaérek a munkahelyről, de még ott vagyok. És otthon előállnak különböző kérésekkel: mossál, vasaljál, de még nem értem haza, ideges és türelmetlen vagyok, mert előbb ért haza a testem, mint a lelkem. Szóval ezek az előkészületi idők arra valók, hogy bevárjuk a lelkünket, bevárjuk magunkat, hogy összevárja a test a lelket, hogy végre találkozzanak már, kezét fogjanak, bemutatkozzanak egymásnak, megismerjék egymást, megbarátkozzanak, és hátha egy nagyböjti, vagy bármilyen lelkigyakorlat után összeszoknának, megtanulnának együtt járni.

Köszönjük a beszélgetést!



Ferences esték Csongrádon

A Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület által szervezett programsorozat harmadik előadását március 16-án hallhatták az érdeklődők a Kolostor épület könyvtártermében.



Az előadó, Kiss István Didák ferences szerzetes Jézus Krisztus megtestesüléséről elmélkedett. Szent Ferenc számára különösen fontos volt, hogy átélje és szemlélje a Jézussal kapcsolatos eseményeket azért, mert olyanná akart válni, mint ő. A Megváltó szenvedését és halálát szemlélve annyira egygyé vált vele, hogy megkapta a stigmákat. Számunkra is fontos, hogy minden nap találkozzunk Istennel, aki jelen van, bennünk van, és ez örömmel, békével tölt el minket.

A legközelebbi előadás április 13-án az esti szentmise után lesz.

Az oldalt összeállította: Túriné Nádudvari Mária

„Minden a Jóisten ajándéka”

Szinte naponta látjuk őt a Szent József templomban szentmiséken, mindig a Lourdes-i Szűz Mária szobor közelében. Dr. Faragó Béláné Ádám Erzsébetet mutatjuk be a kedves olvasóknak újságunk mostani számában.



Kedves Erzsike néni, tudom, hogy nem Csongrád megyében született, nem is ezen a vidéken, hanem másik megyében. Mesélne-e egy picit a gyermekkoráról, azokról az eseményekről, dolgokról, amik befolyásolták későbbi életét? Először is hol született?

Én az egykori Arad megye Magyarországon maradt csücskében születtem, Almáskamaráson (jelenleg Békés megye). Ez egy német község volt, a török hódoltság után az elnéptelenedett területeken Mária Terézia betelepítési akciókat szervezett. Így lett német község Almáskamarás. Én már ott magamba szívtam a német nyelv alapjait, tónusát. Nekem később, a középiskolában a német nyelv tanulása nem jelentett semmilyen nehézséget, még ma is beszélem a nyelvet. Ha az ember egy másik nyelvvel nő föl, akkor később másképp áll hozzá, mintha a könyvből tanulta volna meg, mert a fülében ott van. Nagyon pozitív dolog, szerintem, hogy ezzel rendelkeztem.

A vallásos nevelést inkább a szüleitől vagy a nagyszülőktől kapta?

Is is. Az apai nagymamám velünk élt, és ő nagyon vallásos volt. Ő télen, a legzordabb hidegben is mindig elment a hajnali szentmisére, még csúszós út sem akadályozta őt. A családban ezt adta, hozta nekünk. A szüleim is rendszeres templomba járók voltak, édesapám főjegyző volt, és Almáskamarásról áthelyezték Nagykararásra (ami magyar lakta település volt), és a falu egyik első embereként mindig ott ültünk a templomban, az első padban.

Meddig nevelkedett Almáskamaráson?

Ott jártam elemi iskolába, és elemi iskola után ott további lehetőség nem volt, így a szüleim egyházi

iskolába írtak be bennünket bátyámmal együtt. Bátyám az akkoriban híres kalocsai jezsuita intézetbe került, én pedig a hódmezővásárhelyi domonkosrendi nővérek polgári iskolájába. A szüleim azt tartották szem előtt, hogy egy szilárd erkölcsi nevelést is kapjunk, és ezt csak az egyházi iskolákban látták lehetségesnek. Ott nagyon jól éreztem magam. Utána hova tovább, engem Budapestre, a Ranolder Intézetbe írtak be a szüleim. Ez az Irgalmas Iskolanővérek iskolarendszere volt, kezdve az óvodától egészen a tanítónőképzőig, ahol minden fokozat megvolt. Ott bentlakó voltam öt évig. Összesen kilenc évig egyházi iskolákban bentlakóként nevelkedtem föl, és ez megalapozta a vallási-, erkölcsi világnézetemet. Nem mindegy az ám, hogy hol végzi az ember az iskolákat! Nekem az egész hozzáállásomat minden munkához a szilárd erkölcsi alap adta, amit az egyházi iskolák nyújtottak. Egy olyan lelkiismeretet alakít ki az emberben, hogy minden felügyelet nélkül a legjobbat csinálja úgy, hogy a lelkiismeretére hallgat.

Ott végeztem, tanítónői oklevelet kaptam, és beadtam a kérvényt, hogy nevezzenek ki tanítói állásba, de a háború lezajlása után a kinevezések szüneteltek, mivel a minisztériumnak nem volt pénze. Közvetlenül 1945 után nyílt meg Budapesten a Tanárképző Főiskola Faragó László szervezése alatt. Ő a beadott minisztériumi kérvényeket előszedte, és kiválasztotta a jobb eredményekkel végzetteket. Névre szóló meghívót kaptam, hogy jelentkezsem az induló főiskolára, mivel ösztöndíjjal és ingyen kollégiumi ellátással fölvesznek. Nagyon örültem neki, és rögtön jelentkeztem.

1945 után nem származott problémája abból, hogy egyházi intézményekben végzett?

Nekem nem, viszont édesapámat nagyon érintette az új politikai rendszer. Tudniillik a főjegyzőket kollektíve bűnösnek nyilvánították mindenféle eljárás nélkül, és üldözötték lettek. Bár egyénileg nem ítélték el senkit. Alakultak igazoló bizottságok, és édesapámat rögtön leigazolták, mivel senki sem hozott föl semmit ellene, nagyon jó ember volt. Egy ideig tartó ínség után visszakapta az állását.

A főiskola elvégzése után hogy alakult az élete?

Földrajz-biológia szakon végeztem, meg még melléksakként a testnevelést is. Mivel végig kitűnő tanuló voltam, Hódmezővásárhelyen (akkor még ott volt a megyeszékhely) megkérdezték tőlem, hol szeretnék tanítani. Csongrádot választottam. A háború alatt egyszer áthaladtunk Csongrádon, és nekem megtetszett a híd előtt elterülő város. Ez az impresszió olyan mélyen hatott rám, hogy később ezt választottam. Idekerültem, és azóta is itt élek. Később, amikor édesapám nyugdíjba ment, a szüleimet is idehoztam.

Először általános iskolában kezdtem tanítani, majd a gimnázium akkori igazgatója, Kiss János, átvitt oda. Ott tanítottam elég hosszú ideig. Amikor létesült a Széchényi Iskola, Mészáros Pál, aki egy nagyon jó ember és igazgató volt, rögtön rám „tette” a kezét, és ott is fejeztem be pályafutásomat. Szakfelügyelő is lettem, Csongrád, Szentés városa, és a szentesi járás területét láttam el szakfelügyelettel. Nevelőként vagy szakfelügyelőként nem az volt a célom, hogy bíráljak, hanem, ahol tudok, segítek. Soha nem volt összeütközésem senkivel, gyerekekkel sose volt problémám. Úgy érzem, a pedagógiai pályafutásom sikeres volt, amiatt is, hogy kapcsolatot tudtam kialakítani a tanítványaimmal. Szigorú voltam, de nem rettegtek tőlem. Nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy megtettem, ami tőlem telt.

Meséljen a családjáról is!

Itt ismerkedtem meg leendő férjemmel, Dr. Faragó Bélával, aki a világ legjobb embere, és legjobb családszerető édesapa volt, mellesleg állatorvos. Nagyon boldog, de rövid ideig tartó házasság volt ez, a férjem korai elhalálása miatt.

Két gyerekem van, egy lány és egy fiú. A gyerekeim mindig nagyon jó gyerekek voltak, mindig kitűnően tanultak. A lányom állatorvos lett, most Szegeden él két gyermekes anyaként, a fiam pedig atomfizikus, és jelenleg Franciaországban él és dolgozik, tőle négy unokám származik. A gyerekeimért nincs mit szégyellnem.

Elég régen egyedül él. Mivel tölti a napjait?

Nem unatkozom. Német tanítással még foglalkozom. Régóta német nyelvvizsgára készítek föl gyerekeket. Minden fölkészített tanítványom sikeres nyelvvizsgát tett, tehát eredményes lett a munkám. Emellett dolgozgatok a kertben, mindig szerettem a fizikai munkát. A permetezéstől kezdve az ásásig mindent csinállok. Talán ennek is köszönhetem azt, hogy még elég fizikai erővel rendelkezem. Ép testben ép lélek, mondja a közmondás, és ez valóban így is van. A Jóisten ad ehhez erőt, hogy ezt tudjam csinálni.

Ha visszatekint az életébe, mennyi az, amit Isten ajándékának tekint, és mennyi a saját érdem?

Isten ajándékának mindenképpen a két gyermekemet tekinthetem Mert jók is és tehetségesek is. Ez csak Istentől ered. Hogy így tudtam őket nevelni, ez is Isten ajándéka. A lelkiismeretes munka beléjük ivódott a családi nevelés során, így amit elérhetnek saját területükön, azt elérték. Minden a Jóisten ajándéka. Van miért hálát adnom Istennek a templomban is.

Köszönöm szépen az olvasók nevében is a beszélgetést.

Cibian Miklós káplán



Imádság nemzetünk lelki megújulásáért

Irgalmas Istenünk! Legmélyebb alázattal, érdemtelenységünk és méltatlanságunk tudatában borulunk le szent színed előtt, hogy súlyos vétkeinkért engeszteljünk. Felajánljuk és egyesítjük imáinkat szent Fiadnak, a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak értünk vállalt tökéletes engesztelő áldozatával. Édesanyánk, a mi Nagyasszonyunk által terjesztjük eléd kérésünket, az ő közbenjárását kérve. Egyesítjük engesztelő imáinkat az összes szentek, különösen a magyar szentek és boldogok, köztük az engesztelésben példaképeink: Árpádházi Szent Margit és esztergomi Boldog Özséb könyörgéseivel, akik hisszük, hogy állandóan közbenjárnak értünk nálad. De egyesítjük minden élő testvérünk imáival is, hogy a sok kicsi engesztelő láng egy nagy elégtétel tüzévé legyen, és ezzel hozzájárulhassunk adósságunk törlesztéséhez.

Istenünk! Irgalmas szeretetedre kérünk, hogy amint megbocsátottál Péternek, a tékozló fiúnak, a házasságtörő asszonynak, a jobb latornak bűnbánatuk miatt, úgy töröld el tartozásunkat, és mentsd meg nemzetünket a pusztulástól. Könyörülj meg Szűz Mária országán, hiszen az ateizmus miatt sokan nem tudják, mit cselekszenek. Add meg nekik a megtérés kegyelmét, hogy felismerjék bűneiket, és többé ne vétkezzenek! Fogadd el engesztelésünket elsősorban népünk, de minden ember vétkeiért is.

Azokért és azok helyett:

- akik közömbösek, rosszakaratúak, akik nem ismernek és nem is akarnak ismerni Téged,
- akik megtagadnak, nyíltan, durván ellened támadnak, és trágár módon káromolnak,
- akiknek a test, a pénz, az alkohol és a kábítószer az istenük,
- akik házasságtörésben élnek,
- akik nem fogadják el a gyermekeket, akikkel megajándékozod a házasságukat,
- akik magzatgyilkosságot követnek el,
- akik a kicsi gyermekeket megbotránkoztatják,
- akik nem akarnak dolgozni, csak élösködni,
- akik másokat megrágalmaznak, meglopnak, megcsalnak, kihasználják, üldöznek,
- akik mások életére törnek,
- akik egyházadat megveti, és akik a sátánt szolgálják.

Kérünk Téged, hallgass meg minket!

Fogadd el könyörgésünket a neked szentelt lelkek bűneiért, mulasztásaiért! Mindazokért, akik szentségeidben, különösen az Oltáriszentségben megbántanak. Urunk, kérünk, irgalmazz nekünk! Istenünk, kegyelmezz nekünk és könyörülj rajtunk! Urunk, mentsd meg országunkat szent Fiad, Jézus Krisztus, Szeplőtelen Nagyasszonyunk és a magyar szentek érdemeiért, ki élsz és uralkodol, mindörökkön örökké. Amen.

Szivák Györgyné

Szentek szobrai és keresztek

Folytatva sorozatunkat, a húsvét misztériumához kapcsolódva szeretnénk bemutatni a Nagyboldogasszony templom és a Szent Rókus templom előtt álló szobrokat, melyek a szenvedéstörténet egy-egy eseményét ábrázolják. Az oldalt Révész József állította össze, a fényképeket Révész Gábor készítette.

Szobor csoport a Nagyboldogasszony templom előtt (a bejárattól nyugatra)



A keresztet 1802-ben szentelte fel Kanyó András főkanonok plébános. A szoborcsoport a kálváriát jelképezi. A kereszt tövében a Szűz Anya szobra, ölében koponyát tart, lábánál edény, Jézus holttestének megkenésére szolgáló olaj számára. Mellette állnak Szent János és Mária Magdolna szobrai. A korpusz karja vállban és mellben repedt, a szobrok hiányosak, mállottak.

A bejárattól keletre lévő szoborcsoport



A Szentes és Vidéke című újság 1882. október 2-án írta: „Egy magát megnevezni nem akaró özvegy nő a templom elé, a kereszttel egy irányban a Fájdalmas Szüzet, midőn fia a keresztről levéttetik – ölében Jézussal – akarja impozáns nagyságban készíttetni.”

A téglából készült alapzaton a szobrok és a kereszt anyaga homokkő.

A fájdalmas Szűz szobra – ami 1888-ban készült – mellette, a Jézus Szíve és a Szűz Mária Szíve szobor található, melyeket 1900-ban szentelték fel. A kereszt szárainak találkozásánál márványlapon a következő felirat olvasható:

JÉZUS KRISZTUSNAK
A MAGYAR KERESZTÉNYSÉG KILENCZ
SZÁZADOS HÓDOLATA JELÉÜL
ÁLLÍTTATOTT 1900. SZEPTEMBER. 14.

A talapzatot az 1990-es évek elején felújították. A Szűz Mária Szíve szobrot 1995. január 29-én garázda kezek ledöntötték. A szobor a kijavítása után visszakerült a helyére.

A kereszt vaspántokkal van megerősítve. A szobrok több helyen sérültek, hiányosak például a kezeknél.

Fájdalmas Anya szobra a Szent Rókus templom előtt



Kőből készült oszlopon a Fájdalmas Anya, ölében Jézus. Készítésének ideje ismeretlen, valószínűleg a 19. század első feléből való, mely nyugat felé tekint. Az oszlop vasalással van megerősítve. Jézus jobb karja hiányzik, javításra szorul. A szobor kovácsolt vas kerítéssel van körbekerítve.

Kereszt a Szent Rókus templom előtt



A szintén kovácsolt vas kerítéssel körülvett kereszt is nyugat felé néz. A kereszt függőleges oszlopa vaspántokkal van megerősítve. A lábazatot fedő díszborítás északi széle sérült. Talapzatán lévő márványtáblán az alábbi felirat olvasható:

Isten dicsőségére
emeltetett
egyházi alapokból
és a hívek
adományaiból
1912 évben

Készítette Pál István kőfaragó Kunszentmárton.

Felhasznált forrásmunkák:

Dudás Lajos: *Csongrád, Bokros és Felgyő bel és külterületén található római katolikus egyházi jellegű szobrok, keresztek, emlékművek és templomok. Csongrád, 1995. Kézirat.*
Oppidum Csongrád 1998.



Tisztelt Olvasóink

Kérjük, hívják fel figyelmünket azokra a Csongrád és környékén található keresztekre és szentek szobraira, külterületi harangokra, melyekről még nem írtunk lapunkban, hogy folytatni tudjuk sorozatunkat.

Búcsúzunk a szerető édesapától s férjtől

Bevezetőül szeretnék bemutatkozni, Pap Imre vagyok, én végzem a Harang-Szó című újság tördelését és formázását. Nem vagyok a szavak embere, ezért nem is szoktam csak igen ritkán a lapban írni.

Édesapám **Pap Imre**, 2010. február 14-én, 65. életévében hunyt el (1945-2010). Temetésén a csongrádi temetőben vettünk tőle végső búcsút, február 19-én, és az azt követő szentmisében.

Édesanyámmal együtt hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik drága szeretettünk temetésén megjelentek, sírjára virágot, koszorút helyeztek, fájdalomukat enyhíteni igyekeztek.

*Adj, Uram, örök nyugalommat neki,
és az örök világosság fényeskedjék neki.*

Búcsúzól egy verssel szeretnék kedveskedni édesapámnak, melyet a család Csongrádon is szolgált lelkipásztor ismerőse, Szigetvári Imre írt 1952-ben.

Édesapám sírjánál

Késő este a temetőkertben
Mécses fényénél térdelek.
Én vagyok csak és a halottak,
Elment a gyászoló sereg.

A krizantém fehér virága
És sötét zöldje oly ünnepi!
A sír végén a fejfa keresztje
A feltámadást hirdeti.

Apám! Ma Mindenszentek napja.
Téged is ünneplünk, ugye?
Csak tested csontja porlad itten
Lelked az égből néz ide?

A temetőben ezernyi csillag
Villódzó lángja fellobog.
Az ég sötétjén égi társként
Bíztató fényű csillagok.

Az égi csillag: a te lelked.
A földi jelzi testedet.

(A gyertya fénye egyre gyengül)
Por lesz, mert porból vétetett.

De az égi fény nem mulandó.
Léte örök: a lélek él.

S egy új Húsvétnek új feltámadásán
Porló testünk is útra kél.

És egyesül a test s a lélek.
A tiéd is, mindenkié.

Apám, mi ott találkozunk
S én megyek karjaid közé.

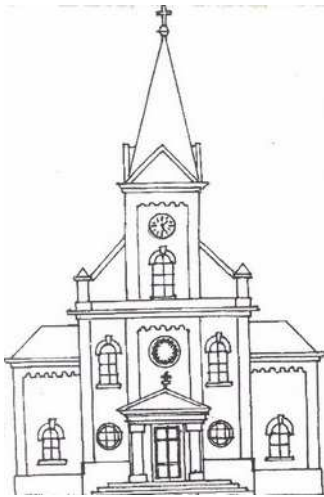
Ismét hallom apai hangod,
Láthatom kedves arcodat,
S apa fiával, kéz a kézben
Járjuk be az új utakat.

Az esti szél szemembe fúj
Néhány vízcseppet. Indulok.
Édesapám, imádkozz értem,
Találkozunk, ha meghalok!

A bokrosi templomok története - 2.

Folytatjuk az előző lapszámunkban megkezdett sorozatot, melyet a kápolna 1941-ben történt összedőlésével fejeztünk be.

Ezután rövidesen megalakult a Templomépítő Bizottság, amely gyűjtést indított az ujjáépítéshez. 1949-ben egy nagyobb templom építését tervezték, amelynek terveit Hartai Nándor el is készítette. (másutt: Hortay Nándor)



A terv szerint a hossza kb. 20 m, szélessége 11 m volt, mint a mostani. Megvásárolták az építőanyagot: 6 vagon terméskövet, 30000 db téglát, 104 mázsa meszet beoltva. A többi építőanyag is megrendelve, kifizetve szállításra várt. Az Országos Tervhivatal túl nagynak tartotta a megépítendő templom tervét, és az építkezés megkezdését leállította. A polgármesteri hivatal az összes iratot, mint másodfokú hatósághoz, az alispánhoz felterjesztette az alábbi indoklással: ha a kápolnának nevezett létesítmény kisebb lenne, mint amilyennek tervezve lett, úgy az nem felelne meg a tanyaközponton. Ugyanis a bokrosi határ 5386 katasztrális hold, a lakosság száma 3735 lélek. Az alispán nem határozott. Az engedélykérelem tovább került - ismét - az Országos Tervhivatalhoz, ahonnan július közepén az alábbi válasz érkezett: az építési engedély visszavonásának követelésétől kivételesen eltekintek, abban az esetben, ha az Építésügyi Igazgatóság megállapítja, hogy az építkezés már ténylegesen elkezdődött. A helyszíni szemle megállapította, hogy az építkezés még nem kezdődött meg. Az alispán az építési engedélyt visszavonta, az ott található építési anyagokat a város szeptemberben zár alá vette.

1950-ben államosították a templom telket, amelyről az iratok szerint az egyházat nem értesítették, így a döntés ellen fellebbezni sem tudtak. Ez csak jóval később derült ki, amikor is többszöri próbálkozás után sem engedélyezték a templom felépítését. Az építőanyagot felhasználták az újonnan felépülő falusi házakhoz.

A szerződés értelmében vagy ugyanannyi téglát kellett visszaadni, vagy az árát kellett kifizetni később - hivatalos iratok szerint.



Templom hiányában az általános iskola biztosított egy osztálytermet a szentmise megtartására. A régi kápolnából megmaradt és restaurált kegytárgyakkal készítették el az oltárt minden alkalommal. Ezen kegytárgyak közül a Mária szobor és egy Jézus Szíve szobor néhány kisebb tárggyal együtt szerencsére megmaradt. A sekrestyés feladatait id. Lantos Pál, ifj. Lantos Pál, Kapás Lajos, Balogh Péter és felesége Erzsike néni, jelenleg Drozdik Jánosné Juliska néni látja el. A harangozói teendőket Balogh István és felesége Marika néni, ifj. Balogh István, Kapás Lajos, Buzder Mihály, Balogh Péter, jelenleg szükség esetén Forgó József végzi. Régen az volt a szokás a faluban, ha viharfelhők közeledtek az égen Bokros fölé, akkor megszólaltatták a harangokat, hogy a harangok zúgása szétverje, elűzze a viharfelhőket. A haranglábat és a mellette lévő keresztet 1972-ben felújították.

1968-ban Rácz Mihály - bokrosi méhészt és vőfély - saját, 300 négyszögöles telkét ajánlotta fel a kápolna számára. A terület egyházi tulajdonba vételét az állam nem engedélyezte, így ismét nem sikerült a templomépítés.

Majd 1983-ban egy neve elhallgatását kérő hívő felajánlott hatszázötvenezer forintot imaház létesítésére. A püspök úr segítségével, a megyei tanács engedélyezte, hogy lakóházat alakítsanak át imaházzá. Az egyház megvásárolta a Hámán Kató utca 11. sz. házat, Stengl György és Györgyné tulajdonát, amely átalakítása után imaházként szolgálta a híveket. 1984. március 25-én szentelték fel és Assiszi Szent Ferenc oltalma alá helyezték. 1985-ben az imaház kertjében felállítottak egy fémből készült haranglábat, a központból átszállították a harangokat, a régi, szép emlékü haranglábat pedig elbontották.

A templomok történetét a következő számunkban folytatjuk.

Buzder Lantos Lajosné

Isten veled Viki óvó néni!

Február 1-jén, 86 éves korában elhunyt Mogyorósi Viktória, a Bercsényi Utcai Óvoda nyugalmazott vezetője. Csongrádon született 1923-ban. Gyermekkorától kezdve tudatosan készült hivatására, a Polgári Leányiskola elvégzése után felvételt nyert a Kalocsai Iskolánővérek Intézetébe. A zárdában töltött évei megalapozták szakmai tudását, megerősítették istenhitét, és ott nevelték arra a hazaszeretetre, mely élete végéig elkísérte. Tőle tudjuk, ott mindenütt a jóság, a szeretet, a szép szó és a segítőkészség volt a jellemző, mint megismertük, reá is. Fiatalsága a második világháborúra esett, melynek megpróbáltatásaiból családjával együtt nagyon kivette a részét. 1943-ban végzett Kalocsán, az első munkahelye egy Bihar megyei községben volt, távol az akkor kényszerűségből Munkácsra élő szüleitől és csongrádi rokonaitól. Munkáját egy év után feladva Munkácsra menekült, majd 1944-ben szüleivel együtt a németországi abensbergi menekülttáborba, ahol hontalanul éltek 1945 novemberéig. A háború végeztével hazatért Csongrádra, és 1945 decemberében kezdte el a munkát kedves óvodájában, a Fő utcaiban. 1947 júniusától 1979. december 31-i nyugdíjazásáig a Bercsényi Utcai Óvodában gyakorolta óvónői hivatását, mely intézménynek húsz éven keresztül vezetője is volt. Életét és pályáját istenhite, szakmájának és hazájának szeretete jellemezte, melyről az egykori rendszer ideológiája sem tudta letéríteni. Számos megpróbáltatás érte ezek miatt, amit hite és lelki ereje segítségével tudott átvészelni. Gyakorló katolikusként élte hitét vezető óvónőként is, emiatt, valamint nyílt és őszinte vélemény nyilvánítása miatt szerzett lelki sebei nehezen gyógyultak, végigkísérték egész életében. Nyugdíjazása után továbbra is aktív életet élt, nagy örömmel segített a Szent József Plébánia irodai munkáiban, városi bábszakkört vezetett. Mindezek mellett kutatta közeli és távolabbi rokonai családfáját, a tőle megszokott precizitással művelte kertjét, gondozta a vele egy háztartásban élő betegeskedő édesanyját. 2008-ban a városi pedagógusnap ünnepségen vette át a 65 éve megszerzett képesítéséről a díszoklevelet. Az ünnepségen utoljára szavalt kollégáinak, melyről a Kincskereső Óvoda biztosított számunkra felvételt.

Egészsége megromlásakor, 2008 szeptemberében került az Aranysziget Otthonba, ahol az elmúlt év őszén lapunk is felkereste, hogy beszélgessünk vele, írjunk életéről. Nem zárkózott el tőle, de gyengélkedése miatt kérte, hogy ezt későbbre halasszuk. Sajnos, egészségi állapota tovább romlott, kórházi kezelése ellenére sem javult. Szentségekkel megerősítve február elsején távozott közülünk, majd 5-én vettünk tőle búcsút a csongrádi temetőben. Viki óvó néni! Nyugodjál békében!

Fekete Imre

**Anyakönyvi hírek - Keresztelés****Március 21.**

Molnár Zsófi

**Rejténysarok**

Jézus másodszor esik el (ám)	Jézus vállára veszi a keresztet (is)
Jézus meghal a kereszten (le)	Jézus találkozik a síró asszonyokkal (ad)
Jézust halálra ítélik (Kr)	Jézust leveszik a keresztről (lu)
Jézus harmadszor esik el (ot)	Cirenei S. segíti vinni Jézus keresztjét (fe)
Veronika megtörli Jézus arcát (It)	Jézust megfosztják ruháitól (tl)
Jézus találkozik Édesanyjával (us)	Jézus először esik el a kereszt súlya alatt (zt)
Jézust keresztre feszítik (Al)	Jézust sírba helyezik (ja)

Kedves Gyerekek!

A táblázatban láthatjátok a keresztút állomásait, összekeverve. A ti feladatotok az, hogy helyes sorrendbe tegyétek őket, majd a zárójelben levő szótöréseket olvassátok össze.

A megfejtéseket május 15-ig fogadjuk írásban, vagy honlapunkon a Harang-Szó menüpont alatt elérhető e-mail címen. A helyes megfejtők közül kisorsolt három főt jutalomban részesítjük.

Az előző lapszámban lévő rejtély megfejtése:

Szent Tarzícus, ministránsok védőszentje, könyörögj érettünk! Egy helyes megfejtés érkezett Felföldi Gábortól, akit jutalomban részesítettünk.

Pap Imre

Anyakönyvi hírek

Halottaink

özv. Vincze Sándorné – Lantos Ilona

Muzslai Józsefné – Gut Erzsébet

özv. Worföld Mártonné – Túri Klára

Pap Imre

Németh László

Dömök Istvánné – Németh Etelka

Riznicsenkő Sándor

Vincze Zoltán

Gát Lajosné – Berkes Viktória

MariK Józsefné – Kovács Erzsébet

Deák Mihályné – Tari Katalin

Nagy László Istvánné – Bringye Mária

dr. Muládi Pálné – Nyuli Gizella

özv. Palatinus Jánosné – Makai Katalin

özv. Förgeteg Ferencné – Mucsi Franciska

özv. Rozmis Józsefné – Horváth Franciska

Adj irgalmat, adj nyugalmat, Ó Atyánk a lelkeknek!



Visszaemlékezések

Ismertem valakit. Amikor beszélt, a szavai szinte kézzelfoghatóvá váltak még akkor is, ha senki sem értette. A tömeget egyszerűen megbabonázta a jelenlétével. Ha a sokaságtól a személyét nem is láttam, akkor is tudtam, hogy ott van és nekem beszél, az én életemet írja le a többieknek. Amikor hallgattam, egyszerűen hittem neki, nem volt szükségem racionális támpontokra, amikre elméleteket tudtam építeni, nem volt szükség valós dolgokra, mert amiket mondott, valósnak tűntek és bevallom őszintén, valósnak hittük őket.

Egyszer azt mondta, hogy mi, akik nem vagyunk senkik ebben a világban, vagy legalábbis mi ezt hittük magunkról, mi tulajdonképpen boldogok vagyunk, és mi vagyunk azok, akik megalapozzuk az örök világot. Ugye milyen hihetetlen? Hogy lehetnék én egy világ alapja, amikor semmim sincs, csak egy családom, ami így-úgy megél? Én, akinek néha még a hite sincs a helyén, én, amikor a Valót megkérdőjelezem? Én, amikor sötétben keresem az utam és gyakran elvétem a helyem? Hogyan lehetnék én a Világosság, amikor nem látom a saját jövőmet? Hogy tudnék segíteni másoknak, amikor a saját ügyeim porba döngölnek, és úgy érzem, hogy sehogy se gyűrhetem le őket?

De ő kiállt és én láttam rajta, hogy biztos abban, amit mond. Nem tehettem mást, mint, hogy elhittem neki. Hittem Neki, mert az arcán mosoly ült. Még később is, amikor a város koszos, poros utcáin rángatták, még akkor is látszott rajta, hogy igaza van. A hajából véres

izzadság csorgott, a hátát és az arcát feltépte bűneink tüskés valója, eltévelyedett testvéreink szitkai.

Kezéhez bűneink vére tapadt, de lelkét jéghideg tisztaság mosta fehérre. Egyszer rám tekintett e szörnyű út alatt. Szeméből egy könnyet ejtett értem. Az a porba hullott és eltűnt a homokban. A mindennapjaim rengetege, mint megannyi homokszemcse, elnyelte a tiszta igazságot. Eltűnt, mintha meg se született volna. Szemében láttam a sötét múltamat, láttam, amint eltűnők a semmiben és életem nem nyer értelmet. Ezt csináltam eddig és rájöttem, hogy ha nem változtatok valamin sürgősen, akkor ez lesz a jövőm is. Mindezt egyetlen pillanattal közölte velem. Aztán odább rángatták, míg végre elért az utolsó megmérettetésére, elérte élete célját.

A dombon hiú remények, elkeseredett siralmak repkedtek, néhol lehetett látni egy-egy sötét szitkot, de a legjellemzőbb mégis a nemtörődomség és az elégedettség volt. Egy Valóság állt előttük megfoghatóan és mégsem vette senki se észre, mégsem érzett vele együtt egyetlen ember sem. Jajgattak és siráncokztak, míg Ő hazugságaink szálkás keresztjét magára vette, míg vágyaink izzó szögei át nem ütötték áldott kezét. Nem tettünk máshogy, mint amikor valamely családtagunkat siratjuk.

Pedig ez más volt. Ő nem hozzánk tartozott. Mi tartoztunk Hozzá. Nem ő halt meg a keresztfán, hanem mi halunk meg nap, mint nap, amikor nem gondolunk rá, amikor nem követjük Őt. Mi sírunk, amikor nem az van, ahogy akarjuk, mi vérzünk el a semmiben, amikor egy egész életen át ellent mondunk a Tanításnak. Nem az ő halálára kell, hogy emlékezzünk, hanem a mi elbukásainkra. Azért jött le közénk, hogy bűneink elvétélével emlékeztessen arra, miért is vagyunk itt. Figyelmeztessen, hogy nem kell folytatnunk régi életünk, megváltozhatunk egy csapásra. Mennybe menetelével pedig bizonyosságot tett arról, hogy ha a világ nem is fogadja el a változást, Isten mindig megadja a változni képeseknek a jutalmukat. Merjünk változtatni magunkon, merjünk Isten követőivé válni!

Kőrös Ákos



Kiadványunk támogatója



ORHIDEA TEMETKEZÉS

Csongrád, Erzsébet u. 32.

Éjjel-nappal hívható telefonszám:

06-63/471-121



*Látogasson el plébániánk honlapjára a
www.kistemplom-csongrad.hu oldalra.*

Isten szolgája, Brenner János

Az egyháznak mindig az volt a törekvése, hogy oltárra emelje azokat, akik valamilyen módon példával jártak előttünk. Vannak, akiket már szentté vagy boldoggá avattak, vagy vannak, akiknek folyamatban van ez. Egy ilyen magyar boldoggá avatandó Brenner János, szombathelyi egyházmegyes lelkipásztor.

1931-ben látta meg a napvilágot Szombathelyen, vallásos szülők második gyermekeként. A Brenner házaspárnak három fia született, László, János és József, és mindhárom a papi hivatást választotta élete hivatásának.



Brenner János Szombathelyen kezdte tanulmányait és harmadik osztálytól a pécsi Püspöki Tanítóképző Gyakorló Iskolában folytatta (édesapját helyezték 1940-ben munkahelyileg Pécsre). 1942-ben fölvevették Pécssett a Ciszterci Rend Nagy Lajos Gimnáziumába. 1947-ben pedig a Premontrei Rend Szombathelyi Szent Norbert Gimnáziumába, az ötödik és hatodik osztályt végezte itt. A Magyar Országgyűlés 1948. június 16-án megszavazta a XXXIII. törvényt, amely kimondta az egyházi iskolák állami tulajdonba vételét. Az intézkedés következtében a szombathelyi Premontrei Gimnázium ateista vezetés alatt kezdett működni. 1948-ban Brenner János bátya, László belépett a ciszterci szerzetesrendbe Zircen. 1949-ben János úgy döntött, hogy a zirci ciszterci gimnáziumban folytatja tanulmányait. Itt kezdett jelentkezni Brenner János hivatása. A gimnáziumi tanulmányok befejezése után, Isten szavát hallgatva, Zircen maradt, és 1950-ben jelentkezett novíciusnak. Itt az Anasztáz nevet kapta rendi névként.

Az 1950/34. törvényerejű rendelet megszüntette a ciszterci rendet, így Brenner János és társai mindössze csak néhány hétig élhették az Istennek szentelt szerzetesi életet.

A politikai nehézségek következtében, látva, hogy ciszterci szerzetes nem lehet, úgy döntött, hogy egyházmegyes papként folytatja hivatását. Így került Brenner János a szombathelyi egyházmegyébe, ahová felvételét kérte.

Kovács Sándor, szombathelyi megyéspüspök, Brenner Jánost évfolyamtársaival – Nagy László, Seregély

István (jelenleg nyugalmazott egri érsek) és Szilávik Andor – a szombathelyi székesegyházban 1955. június 19-én pappá szentelte. János primíciás jelmondata a következő:

„Az Istent szeretőknek minden a javukra válik” (Róm 8,28)

Az első (és egyben az utolsó) dispoziációját Rábakethelyre, dr. Kozma Ferenc tb. esperes mellé. Ez a helység Szentgotthárdnak második kerülete, közvetlenül a magyar-osztrák határ mellett található. A plébániához négy filia tartozott: Magyarlak, Máriaújfalu, Zsida és Farkasfa.

Brenner János, mint fiatal káplán, nagy buzgósággal kezdte meg működését. A rövid, két és fél éves papi szolgálata során szemmel láthatóan nem vitt végbe nagy dolgokat. De a hívek megéreztek benne az igazi elkötelezett, imádságos lelkületű papot, aki mindig őszinte hivatástudattal élt és teljesítette feladatát. Ez, úgy látszik, elég volt, hogy a kommunista hatalmat zavarja.

1957. december 14-én, szombaton reggel mutatta be élete utolsó szentmiséjét Máriaújfaluban.

Mind a mai napig nem lehet tudni, hogy pontosan mi történt 1957. december 14-e éjjelén a plébánián. Csak mozaikdarabokból lehet összerakni a képet és következtetni az eseményekre.

Éjfél körül egy 17 éves fiatalember, Kóczán Tibor csengetett be a plébániára, azt mondván, hogy a nagybátyja súlyos beteg és szentségekkel kellene ellátni Zsidán. A fiatal káplán elindult az éjszaka közepén Zsidára egy gyalogösvényen, amit jól ismert. Nem messze a rábakethelyi templomtól többen megtámadták. A későbbi vallomások alapján többször bántalmazhatták, mert különböző helyeken találták meg egyes személyes dolgait. Rábakethely és Zsida között ölték meg végül 32 késszúrással.

Misztérium marad a mai napig, és egyben le nem zárt ügy (főleg a Brenner család számára), hogy miért kellett meghalnia ennek a fiatal papnak, illetve kik a valódi gyilkosai. Eléggyé egyértelmű, hogy megölése része az egyház és a hívők megfélemlítésére rendezett akcióknak. Bár megöléséért két embert is elítéltek (előbb Tóka Ferencet, aki három évet töltött börtönben, utána fölmentették és kártalanították, majd rehabilitálása után Kóczánt), valódi gyilkosainak személyére sohasem derült fény. A tanúk, emberek vallomásai, visszaemlékezései szerint nyilvánvaló, hogy nem csak egy ember követte el a gyilkosságot, hanem többen, illetve ez egy előre megtervezett gyilkosság volt. Jelenleg csak az öccse, Ft. Brenner József él, aki bárhova hívják, beszél a vértanú bátyjáról. Többször hangoztatta, hogy a családja sose kapott választ minden kérdésére.

Brenner János vértanúságának helyén jelenleg emlékkápolna áll, melyet 1996-ban dr. Kokoly István, az akkori szombathelyi megyéspüspök szentelt föl. A környékbeli emberek, és máshonnan érkező zarándokok emléket őrzik a vértanú papnak. 1999-ben elkezdődött a boldoggá avatási eljárás, ami Rómában folytatódik még most is. Imádkozzunk, hogy minél előbb a szentek között tisztelhesük őt!

Cibian Miklós káplán

Nagyheti szertartások**Nagycsütörtök:**

17.00 Szentmise az Utolsó vacsora emlékére, utána virrasztás

Nagypéntek:

16.00 Keresztút
16.30 Jeremiás siralmi
17.00 Az Úr szenvedésének ünnepe

Nagyszombat:

08.00-tól: Egész napos Szent Sír látogatás
18.00 Húsvéti Vigília, Krisztus feltámadása (tűzszentelés, vízszentelés, húsvéti örömeinek, szentmise és feltámadási körmenet)

Húsvétvasárnap:

09.30 Szentmise

Bokroson:

08.00 Szentmise;
Feltámadási körmenet

Húsvéthétfő:

09.30 Szentmise

**Fiatalok!**

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.

**Tisztelt Olvasóink!**

A Harang-Szó előállításához anyagi támogatókat keresve magánszemélyek, vagy vállalkozások - *a lap szellemiségét nem sértő* - hirdetéseinek is helyet biztosítunk kiadványunkban.



A lap hasábjain keresztül is megköszönjük az alábbi vállalkozások önzetlen segítségét, akik hozzájárultak az Ibolyás-úti kereszt felújításához:

Fássy Sándor műkökészítő mester

Síremlékek, műkövek készítése.
6640 Csongrád, Fekete János u. 19.
Tel: 06-63/483-550; 06-30/340-0028

Fekete Zoltán belföldi teherfuvarozó

Építőanyag szállítás darus, pótkocsis gépkocsival.
6640 Csongrád, Gyík u. 18.
Tel: 06-63/471-410; 06-30/278-7455

Maszlag János teherfuvarozó

Töltési, építési homokszállítás, romeltakarítás.
6640 Csongrád, Budai Nagy Antal u. 21.
Tel: 06-63/471-659; 06-30/229-1215

Feltámadt Krisztus e napon

Jézus Krisztus feltámadott, nekünk megváltást hozott, vállán ott a nehéz kereszt és a testén ütött sebek. Mária, mi édesanyánk, mit szenvedtél fiad láttán, Őtet látni a keresztfán, szenvedni a Golgotán.

Értünk emberekért, a mi bűneinkért tette áldozatát értünk hozta, lelkünket hogy rendbe hozza, emberek, hát legyünk jobbak, ígérjük meg Urunknak, Feltámadás legyen hála, foglaljuk be az imánkba.

Édes Jézus légy kegyelmes, bocsásd meg a vétkeinket, feltámadtál, közénk jöttél, Istenből emberré lettél. Megbocsájtásod végtelen, a szeretetet hirdeted, Szeressük egymást emberek.

Ne tőrjünk a gonoszsgot, becsüljük meg az igazsgot, akkor lelkünk tiszta marad, imádjuk a mi Urunkat. Édes Jézus segélj minket, adjál nekünk békességet!

Keller Mihályné

**Kedves Hívek, Kedves Olvasóink!**

Várjuk az érdeklődőket a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.

Nyitvatartási idő: vasárnap 10.45 - 11.45 óra.

**Közelgő ünnepek**

- Április 11. Isteni Irgalmasság vasárnapja;
- Május 16. Urunk mennybemenetele;
- Május 23. Pünkösdszombat;
- Május 30. Szentháromság vasárnapja.

**Irodai fogadóórak a plébánián**

Hétfő – péntek: 8.30 – 12.30

**Szerkesztői üzenet**

Terveink szerint lapunk következő száma június elején jelenik. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait legkésőbb május 20-ig juttassák el a szerkesztők részére.



32. szám

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja. Megjelenik évente hat alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Salamon László esperes-plébános

Szerkesztők: Bodorné Ternai Sára,
Fekete Imre, Túrinné Nádudvari Mária

Tördelés-formázás: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4. sz.

Tel./fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: sztojosefplebania@csongrad.hu

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád